
OZNÁMENÍ

JMENOVÁNÍ ČLENEM KORESPONDENTEM ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD

Usnesením vlády ČSSR ze dne 2. října 1975 byl jmenován členem korespondentem ČSAV prof. MUDr. Zdeněk Kunc, DrSc., generálmajor zdravotnické služby ČSLA a přednosta neurochirurgické kliniky FVL UK v Praze. Na slavnostním zasedání presidia ČSAV dne 14. listopadu 1975 převzal jmenovací diplom. Pro ty, kdož profesora Kunce blíže znají, je tato pocta logickým stupněm jeho životního vývoje. Rozsah i význam jeho činnosti překračují hranice oboru, který je jeho hlavní životní náplní. Je proto znám nejenom v kruzích odborných a mezi svými početnými pacienty, ale v celé naší veřejnosti. K vynikajícím úspěchům léčebným, neúnavné činnosti organizační a pedagogické a objevené práci vědecké přistupovala stálá angažovanost společenská, získávající postupně nejširší publicitu v tisku, rozhlasu i televizi. Není divu, že tato plodná aktivita přinesla i mnohá zasloužená uznání a vyznamenání. Z nejvýznamnějších stačí uvést titul hrdiny socialistické práce, Řád práce, medaili Čs. lékařské společnosti J. E. Purkyně, čestný doktorát lékařské fakulty v Göteborgu, čestné členství šesti zahraničních odborných společností a korespondující členství ve třech dalších. O celém rozsahu společensky významné politické i odborné činnosti prof. Kunce byly podány přehledy při jeho životních jubileích. Ale výčet funkcí, publikovaných prací, poct a vyznamenání nestačí k charakteristice osobnosti. V žádném takovém článku nelze vystih-

nout, kolik úsilí bylo třeba vynaložit k dosažení těchto výsledků, jak šťastné okolnosti napomohly úspěchům a kolik náhodných i záměrných překážek bylo třeba přitom překonat.

U profesora Kunce je ve vzácné rovnováze dosažení vysokých cílů se způsobem, jak jich dosahuje. Jeho životní styl je zcela mimořádný, plný dynamiky a optimismu, rozhodnosti i tolerance k názorům druhých. Je náročný na výkonnost v duševní práci i ve fyzické sportovní zdatnosti, jež citlivě vyvažuje zálibami v umění všeho druhu. Nikdy se nespokojuje jen s pasivní účastí, dovede být všude aktivní, i když si tuto aktivní účast musí mnohdy vynutit. V tom je hlavní zdroj jeho úspěchů, protože nečeká na to, až mu bude přát štěstí, ale o své štěstí bojuje, neboť není jen lékař, pedagog a vědec, ale i generál naší armády.

Všechny tyto okolnosti i výsledky jimi dosažené byly nyní nejlépe zhodnoceny přijetím za člena naší nejvyšší vědecké instituce. Přijetí do Akademie věd je touhou všech vědeckých pracovníků. Jen malému počtu této velké obce se to podaří. Tím větší poctou se to stává. Příslušníci Francouzské akademie se hrdě označují za „nesmrtelné“. Pro profesora Kunce je jistě přitažlivější reálný lidský cíl: pracovat až do konce svého života pro prospěch společnosti, zdraví nemocných a své vlastní potěšení. Tato možnost mu byla nyní dána.

Doc. MUDr. V. Vladyka, CSc.